

Sygn. akt XIII U 1703/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 listopada 2017 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie XIII Wydział Ubezpieczeń Społecznych w składzie:

Przewodniczący:	SSO Rafał Młyński
Protokolant:	sekr. sądowy Sylwia Nowicka

po rozpoznaniu w dniu 8 listopada 2017 r. w Warszawie
na rozprawie sprawy M. J.
przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W.
o zapłatę składek
na skutek odwołania M. J.
od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W.
z dnia 19 maja 2016 r. nr (...)
oddala odwołanie.

Sygn. akt **XIII U 1703/16**

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 19 maja 2016r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. stwierdził, że M. J. jest dłużnikiem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z tytułu nieopłaconych składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne i Fundusz Pracy. Zadłużenie wraz z należnymi odsetkami za zwłokę naliczonymi na dzień wydania decyzji wynosi łącznie 36.324,98 zł, w tym:

1. z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne w ramach zakresów deklaracji 01-39 za okres od maja 2013r. do stycznia 2016r. w kwocie 24.489,54 zł, odsetek za zwłokę w kwocie 3.478,00 zł, kosztów upomnienia – 0 zł i kosztów egzekucyjnych – 0 zł;
2. z tytułu składek na ubezpieczenia zdrowotne w ramach zakresów numerów deklaracji 01-39 za okres od lutego 2014r. do stycznia 2016r. w kwocie 6.336,86 zł, odsetek za zwłokę w kwocie 625,00 zł, kosztów upomnienia – 0 zł i kosztów egzekucyjnych – 0 zł;
3. z tytułu składek na Fundusz Pracy w ramach zakresów numerów deklaracji 01-39 za okres od stycznia 2014r. do stycznia 2016r. w kwocie 1.320,58 zł, odsetek za zwłokę w kwocie 75,00 zł, kosztów upomnienia – 0 zł i kosztów egzekucyjnych – 0 zł.

W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wyjaśnił, że z uwagi na okoliczność, iż płatnik składek M. J. nie dopełnił obowiązku określonego w art. 46 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych, zgodnie z którym płatnik składek jest obowiązany według zasad wynikających z przepisów ustawy obliczać, potrącać z dochodów ubezpieczonych, rozliczać oraz opłacać należne składki za każdy miesiąc kalendarzowy, organ rentowy, działając na podstawie art. 83 ust. 1 ww. ustawy, określił wysokość zadłużenia z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne i ubezpieczenie zdrowotne.

M. J. złożyła odwołanie od powyższej decyzji podnosząc, że w sprawie niniejszej złożyła stosowne wyjaśnienia oraz wnioski o umorzenie i rozłożenie na raty istniejących zaległości. Odwołująca wniosła o zawieszenie wykonania zaskarżonej decyzji do czasu rozpatrzenia powyższych wniosków.

W odpowiedzi na powyższe odwołanie organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania wskazując, że wydana decyzja jest prawnie i faktycznie uzasadniona.

Organ rentowy ponownie podniósł, że płatnik składek M. J. nie dopełnił swoich obowiązków płatniczych, w związku z czym, konieczne było wydanie zaskarżonej decyzji.

W toku postępowania przed Sądem, odwołująca zgodziła się co do podstawy prawnej zaskarżonej decyzji, jednak podniosła wątpliwości, co do prawidłowości naliczenia wysokości zobowiązania.

Sąd Okręgowy rozpoznając sprawę ustalił następujący stan faktyczny:

M. J. prowadziła działalność gospodarczą pod firmą (...) M. J.. Z tego tytułu obowiązana była jako płatnik do opłacania składek na ubezpieczenia społeczne. Z obowiązku tego jednak nie wywiązywała się należycie, w związku z czym, powstały na jej koncie zaległości składkowe.

Organ rentowy przeprowadził postępowanie wyjaśniające w sprawie określenia wysokości należności z tytułu składek na te ubezpieczenia, które zakończyło się wydaniem zaskarżonej decyzji stwierdzającej wysokość zadłużenia na poszczególne fundusze za okres od maja 2013r. do stycznia 2016r.

Odwołująca nie kwestionowała samego faktu istnienia zaległości składkowych, jednak nie zgodziła się z wyliczoną przez organ rentowy wysokością tych zaległości wskazując w poszczególnych pismach procesowych własne wyliczenia oraz wynikające ze skonfrontowanych wyliczeń różnice kwotowe.

W toku postępowania przed Sądem dopuszczono dowód z opinii biegłego z zakresu rachunkowości na okoliczność ustalenia kwoty zadłużeń odwołującej z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne na dzień wydania zaskarżonej decyzji.

Biegła z zakresu rachunkowości T. O. w opinii z dnia 21 sierpnia 2017r., na podstawie dokumentacji znajdującej się aktach sprawy, w aktach ZUS oraz na podstawie dokumentacji udostępnionej przez Inspektorat ZUS w P., dokonała szczegółowego rozliczenia należnych składek na poszczególne fundusze z uwzględnieniem wszystkich wpłat na dzień 28 kwietnia 2015r. ustalając, że kwota zadłużenia za okres od maja 2013r. do stycznia 2016r. wynosi ogółem 36.324,98 zł, w tym z tytułu składek – 32.146,98 zł, z tytułu odsetek na dzień 19 maja 2016r. 4.178,00 zł.

Wyliczenia dokonane przez biegłą pokrywały się z wyliczeniami dokonanymi przez organ rentowy w zaskarżonej decyzji.

Odwołująca ustosunkowując się do sporządzonej opinii zarzuciła jej popełnienie błędów rachunkowych oraz podaniu błędnych dat.

Organ rentowy podtrzymał swoje dotychczasowe stanowisko podnosząc, że kwoty zadłużenia zostały w zaskarżonej decyzji prawidłowo ustalone.

W opinii uzupełniającej, biegła wyjaśniła, że w opinii głównej doszło do popełnienia kilku omyłek pisarskich, które jednak nie wpłynęły na końcowe wyliczenie kwoty zadłużenia.

Kwota zadłużenia ogółem nie uległa zmianie i wyniosła 32.146,98 zł. Kwota ta jest zgodna z kwotą zadłużenia wyliczoną przez organ rentowy w zaskarżonej decyzji.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie zebranych w aktach dokumentów oraz opinii biegłej. W ocenie Sądu dokumenty znajdujące się w aktach sprawy są autentyczne, a ich treść nie budzi wątpliwości. Treść tych dokumentów nie była także negowana przez żadną ze stron. Sąd nie znalazł również podstaw, aby odmówić wiarygodności opinii biegłej sądowej, ponieważ została ona wydana zgodnie z wiedzą specjalistyczną w oparciu o przeprowadzoną analizę akt sprawy.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 6 ust. 1 pkt 5 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz.U. z 2017r., poz. 1778 t.j.), osoby prowadzące pozarolniczą działalność gospodarczą podlegają obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowemu, zaś stosowanie do art. 12 ust. 1, także ubezpieczeniu wypadkowemu.

Art. 8 ust. 6 pkt 1 powołanej ustawy precyzuje, iż za osobę prowadzącą pozarolniczą działalność gospodarczą uważa się osobę prowadzącą taką działalność na podstawie przepisów o działalności gospodarczej lub innych przepisów szczególnych.

Działalnością gospodarczą w rozumieniu art. 2 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2016 r., poz. 1829), jest zarobkowa działalność wytwórcza, handlowa, budowlana, usługowa oraz poszukiwanie, rozpoznawanie wydobywanie kopalin ze złóż, a także działalność zawodowa wykonywana w sposób zorganizowany i ciągły.

Z kolei art. 13 pkt 4 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych wskazuje, w jakich okresach takie osoby podlegają wyżej wymienionym ubezpieczeniom. Stosownie do tego przepisu, osoby prowadzące pozarolniczą działalnością gospodarczą podlegają ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowemu i wypadkowemu w okresie od dnia rozpoczęcia wykonywania działalności do dnia zaprzestania wykonywania tej działalności, z wyłączeniem okresu, na który wykonywanie działalności zostało zawieszona na podstawie przepisów o swobodzie działalności gospodarczej.

W myśl art. 66 ust. 1 pkt 1 lit. c ustawy z dnia 27 sierpnia 2004r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. z 2017r. poz. 1938 t.j.), obowiązkowi ubezpieczenia zdrowotnego podlegają osoby spełniające warunki do objęcia ubezpieczeniami społecznymi lub ubezpieczeniem społecznym rolników, które są osobami prowadzącymi działalność pozarolniczą lub osobami z nimi współpracującymi, z wyłączeniem osób, które zawiesiły wykonywanie działalności gospodarczej na podstawie przepisów o swobodzie działalności gospodarczej, a także zgodnie z art. 66 ust. 1 pkt 16 osoby pobierające emeryturę lub rentę, osoby w stanie spoczynku pobierające uposażenie lub uposażenie rodzinne oraz osoby pobierające uposażenie po zwolnieniu ze służby lub świadczenie pieniężne o takim samym charakterze. Zgodnie z art. 69 ust. 1 ww. ustawy obowiązek ubezpieczenia zdrowotnego osób, o których mowa w art. 66 ust. 1 pkt 1 lit. A, c-i, powstaje i wygasa w terminach określonych w przepisach o ubezpieczeniach społecznych.

Stosownie do art. 68 ust. 1 pkt 1 lit. c ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, do zakresu działania Zakładu Ubezpieczeń Społecznych należy między innymi realizacja przepisów o ubezpieczeniach społecznych, a w szczególności wymierzanie i pobieranie składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych. Natomiast art. 83 ust. 1 pkt 1 i 2 ww. ustawy stanowi, iż zakład wydaje decyzje w zakresie indywidualnych spraw dotyczących w szczególności zgłaszania do ubezpieczeń społecznych, a także przebiegu ubezpieczeń.

W myśl art. 32 ww. ustawy do składek na Fundusz Pracy, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych i Fundusz Emerytur Pomostowych oraz na ubezpieczenie zdrowotne w zakresie: ich poboru, egzekucji, wymierzania odsetek za zwłokę i dodatkowej opłaty, przepisów karnych, dokonywania zabezpieczeń na wszystkich nieruchomościach, ruchomościach i prawach zbywalnych dłużnika, odpowiedzialności osób trzecich i spadkobierców oraz stosowania ulg i umorzeń stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące składek na ubezpieczenia społeczne.

Według art. 46 ust. 1 powoływanej ustawy płatnik składek jest obowiązany według zasad wynikających z przepisów ustawy obliczać, potrącać z dochodów ubezpieczonych, rozliczać oraz opłacać należne składki za każdy miesiąc kalendarzowy. W oparciu

o powyższe przepisy należy uznać, iż to płatnik składek jest obowiązany obliczać, potrącać z dochodów ubezpieczonego, rozliczać oraz opłacać należne składki za każdy miesiąc kalendarzowy oraz czuwać nad prawidłowością dokonywanych w tym zakresie działań.

W okolicznościach niniejszej sprawy bezspornym jest, iż odwołująca prowadziła działalność gospodarczą w okresie od maja 2013r. do stycznia 2016r. i obowiązana była z tego tytułu do opłacania składek na ubezpieczenia społeczne, zdrowotne oraz na Fundusz Pracy. Bezsporne było też, że odwołująca nie wywiązywała się obowiązku opłacania składek, w związku z czym powstały zaległości składkowe.

Okoliczności tych odwołująca nie negowała. Kwestionowała tylko wysokość ustalonego w zaskarżonej decyzji zadłużenia.

W celu weryfikacji prawidłowości dokonanego przez organ rentowy wyliczenia wysokości zadłużenia, w postępowaniu przed Sądem dopuszczono dowód z opinii biegłego z zakresu rachunkowości.

Biegła, na podstawie dokumentacji znajdującej się aktach sprawy, w aktach ZUS oraz na podstawie dokumentacji udostępnionej przez Inspektorat ZUS w P., dokonała szczegółowego rozliczenia należnych składek na poszczególne fundusze z uwzględnieniem wszystkich wpłat na dzień 28 kwietnia 2015r. ustalając, że kwota zadłużenia za okres od maja 2013r. do stycznia 2016r. wynosi ogółem 36.324,98 zł, w tym z tytułu składek – 32.146,98 zł, z tytułu odsetek na dzień 19 maja 2016r. 4.178,00 zł.

W konsekwencji dokonanych przez biegłego wyliczeń, okazało się, że ustalona przez organ rentowy kwota zadłużenia jest prawidłowa.

Sąd uznał przedstawioną przez biegłego sądowego opinię za wiarogodną. Jest ona wewnętrznie spójna, opracowana na podstawie zgromadzonej w aktach sprawy dokumentacji. Wnioski opinii pozostają w logicznej spójności z ich treścią. Opinia nie budzi wątpliwości z punktu widzenia metodologii, poprawności, rzetelności i prawidłowości rozumowania, zatem w ocenie Sądu należy ją uznać za miarodajny dowód w sprawie.

Omyłki pisarskie popełnione w opinii głównej, na które zwróciła uwagę odwołująca zostały wyjaśnione przez biegłą w opinii uzupełniającej i okazało się, że nie zmieniają one wyliczonej wcześniej kwoty zadłużenia.

Kwota zadłużenia wyliczona przez biegłego pokrywała się z kwotą zadłużenia ustaloną przez organ rentowy w zaskarżonej decyzji.

Mając na uwadze powyższe okoliczności, Sąd uznał wniesione odwołanie za nieuzasadnione, co skutkowało oddaleniem odwołania na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c.

SSO Rafał Młyński

(...)